

Czwartek 14 kwiecień 2005

P6_TA(2005)0138

Lampedusa

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie Lampedusy

Parlament Europejski,

- uwzględniając Powszechną Deklarację Praw Człowieka, w szczególności art. 14,
 - uwzględniając Konwencję Genewską z 1951 r. dotyczącą statusu uchodźców, w szczególności art. 33 ust. 1, który wymaga dokładnego badania indywidualnych przypadków oraz zakazuje wydaleń lub zwracania uchodźców,
 - uwzględniając Europejską Konwencję Praw Człowieka, w szczególności art. 4 Protokołu nr 4 do Konwencji, zgodnie z którym „zbiorowe wydalenia cudzoziemców są zakazane”,
 - uwzględniając deklarację z Barcelony, a także program prac przyjęty w trakcie Konferencji Eurośródziemnomorskiej w dniach 27-28 listopada 1995 r., mające na celu promowanie obrony praw podstawowych w strefie śródziemnomorskiej,
 - uwzględniając Kartę Praw Podstawowych Unii Europejskiej⁽¹⁾, w szczególności art. 18 dotyczący prawa do azylu,
 - uwzględniając art. 6 Traktatu UE oraz art. 63 Traktatu Wspólnoty Europejskiej,
 - uwzględniając pytania pisemne E-2616/04 i E-0545/05,
 - uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że Lampedusa, położona w Cieśninie Sycylijskiej, jest małą wyspą o powierzchni 20 km², zamieszkałą przez około 5500 osób, dysponującą jedynie ograniczonymi możliwościami przyjmowania i udzielania schronienia imigrantom i osobom starającym się o azyl, które przybywają regularnie do jej brzegów, często w niezwykle trudnych warunkach;
- B. zaniepokojony zbiorowymi wydaleniami cudzoziemców z włoskiej wyspy Lampedusa do Libii, dokonywanymi przez władze włoskie w okresie od października 2004 r. do marca 2005 r.;
- C. mając na uwadze, że Wysoki Komisarz ds. Uchodźców ONZ skrytykował wydalenie 17 marca 2005 r. 180 osób oraz oświadczył, że nie ma żadnej pewności, iż Włochy zastosowały niezbędne środki, by upewnić się, że nie odsyłają do Libii – która nie może być uznana za kraj bezpieczny – osób, którym należy się status uchodźcy; mając na uwadze, że Wysoki Komisarz ds. Uchodźców ONZ wyraził głęboki żal z powodu braku przejrzystości działań, tak po stronie władz włoskich, jak i libijskich;
- D. zaniepokojony faktem, iż władze włoskie odmówiły Wysokiemu Komisarzowi ds. Uchodźców ONZ wstępu do ośrodka zatrzymań na wyspie Lampedusa 15 marca 2005 r., jednocześnie – według Wysokiego Komisarza ds. Uchodźców – przyznając prawo do wstępu urzędnikom libijskim;
- E. żywo zaniepokojony losem setek osób starających się o azyl, które są zwracane do Libii, zważywszy, że kraj ten nie jest sygnatariuszem Konwencji Genewskiej dotyczącej statusu uchodźców, nie posiada systemu udzielania azylu, nie oferuje rzeczywistych gwarancji praw uchodźców i dokonuje arbitralnych aresztowań, zatrzymań i wydaleń oraz mając na uwadze fakt, iż wydalane osoby są zakuwane w kajdanki i nie są informowane o celu podróży;
- F. zaniepokojony złym traktowaniem i warunkami życiowymi osób przetrzymywanych w obozach w Libii, a także niedawnymi masowymi repatriacjami cudzoziemców z Libii do kraju pochodzenia bez zapewnienia ochrony ich godności oraz życia; zaniepokojony także informacjami pochodzącymi ze źródeł libijskich, według których w wyniku wydaleń śmierć poniosło 106 osób;
- G. mając na uwadze porozumienie dwustronne między Włochami a Libią, którego treść pozostaje niejawna i które powierza władzom libijskim sprawowanie kontroli nad ruchem migracyjnym oraz zobowiązuje je do ponownego przyjmowania osób wydalonych przez Włochy;

⁽¹⁾ Dz.U. C 364 z 18.12.2000, str. 1.

Czwartek 14 kwiecień 2005

- H. zaniepokojony brakiem we Włoszech ustawodawstwa dotyczącego prawa do azylu;
- I. mając na uwadze, że Europejski Trybunał Praw Człowieka w dniu 6 kwietnia 2005 r. wystosował wniosek pod adresem Włoch, zwracając się o dostarczenie informacji na temat sytuacji na wyspie Lampedusa, w związku ze skargą nr 11593/05 złożoną przez grupę wydalonych cudzoziemców;
1. zwraca się do władz włoskich i do Państw Członkowskich o powstrzymanie się od zbiorowych wydaleń;
 2. uważa, że zbiorowe wydalenia cudzoziemców do Libii przez władze włoskie – w tym wydalenie dokonane w dniu 17 marca 2005 r. – stanowią pogwałcenie zasady niewydalania, oraz że władze włoskie uchybiły zobowiązaniom międzynarodowym nie upewniając się, że życie wydalanych osób nie jest zagrożone w kraju pochodzenia;
 3. zwraca się do władz włoskich o zagwarantowanie Wysokiemu Komisarzowi ds. Uchodźców ONZ dostępu do ośrodka zatrzymań na wyspie Lampedusa i możliwości spotkania z osobami, które są tam przetrzymywane i które być może potrzebują międzynarodowej ochrony;
 4. zwraca się do Komisji jako strażniczki traktatów o zapewnienie poszanowania prawa do azylu na terenie Unii Europejskiej, zgodnie z art. 6 Traktatu UE i art. 63 Traktatu WE, o powstrzymanie zbiorowych wydaleń i o zobowiązanie Włoch, a także pozostałych Państw Członkowskich, by przestrzegały swych obowiązków wynikających z prawa Unii;
 5. przypomina, że niezbędna jest wspólnotowa polityka w zakresie imigracji i azylu, opierająca się na otwarciu legalnych dróg imigracji i określeniu wspólnych norm ochrony praw podstawowych imigrantów i osób starających się o azyl w całej Unii Europejskiej, zgodnie z ustaleniami Rady Europejskiej w Tampere w 1999 r., potwierdzonymi przez Program Haski;
 6. ponownie zgłasza poważne zastrzeżenia do minimalistycznego podejścia w projekcie dyrektywy Rady dotyczącej procedur przyznawania azylu (COM(2002)0326) i zwraca się do Państw Członkowskich o zapewnienie szybkiej transpozycji dyrektywy 2004/83/WE⁽¹⁾ w sprawie minimalnych norm uznawania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców za uchodźców;
 7. zwraca się do Komisji o prowadzenie przejrzystego dialogu na ten temat, w tym o podanie do publicznej wiadomości rezultatów misji technicznej w Libii w listopadzie i grudniu 2004 r. dotyczącej problemów nielegalnej imigracji;
 8. zwraca się do Libii o umożliwienie dostępu obserwatorom międzynarodowym, położenie kresu wydaleniom i arbitralnym aresztowaniom cudzoziemców, ratyfikowanie Konwencji Genewskiej dotyczącej statusu uchodźców i uznanie mandatu Wysokiego Komisarza ds. Uchodźców ONZ; zwraca się o podanie do publicznej wiadomości wszelkich umów o readmisji zawartych z Libią;
 9. zwraca się o wysłanie delegacji złożonej z członków odpowiednich komisji do ośrodka dla uchodźców na wyspie Lampedusa oraz do Libii, celem oceny skali problemu oraz upewnienia się o legalności działań władz włoskich i libijskich;
 10. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom Państw Członkowskich, rządowi Libii oraz Wysokiemu Komisarzowi ds. Uchodźców ONZ.

(¹) Dz.U. L 304 z 30.9.2004, str. 12.

P6_TA(2005)0139

Susza w Portugalii

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie suszy w Portugalii

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 2 i 6 Traktatu WE, na mocy których wymagania w zakresie ochrony środowiska muszą zostać zintegrowane z politykami wspólnotowymi w wielu sektorach, w celu trwałego rozwoju gospodarczego z punktu widzenia ochrony środowiska,